

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Cob/18/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419200386
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8419200386.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Majerníka a členov senátu JUDr. Viery Zolňakovej a JUDr. Andreja Radomského v právnej veci v spore žalobcu: SR - Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Kežmarok, so sídlom ul. Dr. Alexandra 61, Kežmarok, IČO: 30 794 536, proti žalovanej: C.. U. T. €, F. U. P. L. XXX/X, F. F. X., C.: XXXXXXXX, O.. XX.X.XXXX, Z. Č. Ú. O. X. Z. D.R. F. P., M.. O. X, P., o zaplatenie 1.686,51 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok č.k. 2Cb/7/2019-81 zo dňa 9.7.2019, jednohlasne takto

rozhodol:

Zrušuje uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Kežmarok (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením č. k. 2Cb/7/2019-81 zo dňa 9.7.2019 odmietol odpor žalovanej proti platobnému rozkazu Okresného súdu Kežmarok č.k. 2Cb/7/2019-64 z 11.3.2019 a nepriznal žalobcovi náhradu trov konania o odmietnutí odporu proti platobnému rozkazu Okresného súdu Kežmarok č.k. 2Cb/7/2019-64 z 11.3.2019.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou z 19.2.2019 domáhal zaplatenia sumy 1.686,51 eur s príslušenstvom. Súd prvej inštancie dňa 11.3.2019 vydal vo veci platobný rozkaz, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel a predmetný platobný rozkaz doručil žalovanej dňa 16.5.2019. Žalovaná voči predmetnému platobnému rozkazu podala odpor dňa 30.5.2019, v ktorom uviedla, že v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody a nie je spôsobilá predmetnú sumu uhradiť. Taktiež v predmetnom odpore poukázala aj na priebeh podnikania, ktorý nezodpovedal plánovanému časovému harmonogramu a popísala priebeh svojej podnikateľskej činnosti. Uviedla, že navrhuje, aby bolo dodatkom k zmluve predĺžené trvanie podnikateľského zámeru, keďže má záujem pokračovať v začatých projektoch. Súd prvej inštancie podaný odpor právne posúdil tak, že tento nie je vecne odôvodnený. Poukázal na to, že žalovaná bola v platobnom rozkaze dostatočne poučená o tom, že odpor je potrebné odôvodniť takými skutočnosťami, ktoré obstoja proti žalobcovým tvrdeniam a predloženým dôkazom, pričom zároveň mala uviesť, či uznáva aspoň časť uplatneného nároku alebo ho považuje za neopodstatnený v celom rozsahu, pričom z podania žalovanej súdu vecné odôvodnenie odporu nevyplývalo. O trovách konania rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, avšak z dôvodu, že žalobcovi nevznikli ďalšie trovy, okrem tých priznaných v platobnom rozkaze, preto mu ďalšie trovy konania nepriznal.

3. Voči uzneseniu o odmietnutí odporu podala žalovaná odvolanie, namietajúc nedostatočne zistený skutkový stav, keďže existujú ďalšie prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany. Poukázala na to, že do 22.11.2019 vykonáva trest odňatia slobody a je toho času bez príjmu. Opätovne uviedla, že podnikanie nešlo v súlade s časovým harmonogramom projektu a došlo tak k posunu použitia finančných prostriedkov, ktoré by použila na účel, na aký boli schválené a dlžnú sumu by mohla použiť na účel, na ktorý bola určená a žalobcom uznaná ako oprávnená. Žalovaná si je vedomá, že

oprávnené prostriedky nevyužila v oprávnenom období, avšak nebolo to spôsobené úmyselne a k rozvoju svojho podnikania pristupovala zodpovedne, avšak zdĺhavý proces pri realizácii podnikateľského plánu a vzniknuté komplikácie pri plánovaní časového harmonogramu neodhadla správne. Schválené oprávnené náklady žiada preto použiť dodatočne.

4. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 5.9.2019 k odvolaniu žalovanej uviedol, že dňa 27.4.2016 uzatvoril žalobca so žalovanou Dohodu č. 18/§49/2016/NP PZ VAOTP o poskytnutí nenávratného finančného príspevku na prevádzkovanie alebo vykonávanie samostatnej zárobkovej činnosti uzatvorenú podľa § 49 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti. Uviedol, že v zmysle čl. II bod 19a dohody bola žalovaná povinná predložiť prvú písomnú správu o prevádzkovaní SZČ a o čerpaní poskytnutého príspevku, vrátane príslušných fotokópií účtovných dokladov preukazujúcich vynaložené oprávnené výdavky na sumu najmenej 60% z celkového príspevku, počas prvého roka prevádzkovania SZČ, najneskôr do 3 mesiacov po uplynutí 12 mesiacov prevádzkovania SZČ v nadväznosti na čl. II bod 7a) dohody, teda do 31.7.2017. Dňa 31.7.2017 žalovaná predložila prvú písomnú správu o prevádzkovaní SZČ a o čerpaní poskytnutého príspevku vrátane príslušných účtovných dokladov o čerpaní poskytnutého príspevku, pričom po prekontrolovaní žalovanou predložených dokladov žalobca zistil, že za oprávnené výdavky nemôžu byť považované výdavky vo výške 1.686,51 eur. Vzhľadom na uvedené mal žalobca za to, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádzalo zo správneho právneho posúdenia veci.

5. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“) prejednal podané odvolanie v zmysle zásad daných aplikáciou ust. § 378 a nasl. CSP. Odvolací súd pritom prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania. Odvolací súd pri prieskume napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP bol viazaný rozsahom odvolania ako aj odvolacími dôvodmi tak, ako boli uplatnené v zákonnej odvolacej lehote. Na základe takéhoto prieskumu uvedeného rozhodnutia súdu prvej inštancie i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné a napadnuté rozhodnutie je potrebné v zmysle § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Čo sa týka včasnosti podaného odvolania voči napadnutému uzneseniu, k uvedenému odvolací súd uvádza, že uznesenie o odmietnutí odporu bolo žalovanej doručené dňa 29.7.2019, čo vyplýva z poštovej doručky nachádzajúcej sa v spisovom materiáli na čl. 81. Odvolanie žalovanej bolo na súd prvej inštancie doručené dňa 14.8.2019, pričom obálka, v ktorej sa odvolanie nachádzalo neobsahovala pečiatku dátumu, kedy táto bola poštou prevzatá na poštovú prepravu. Nakoľko však z prijímacej pečiatky súdu je zrejmé, že podanie žalovanej bolo súdu doručené už dňa 14.8.2019, je zrejmé, že predmetná zásielka bola podaná na poštovú prepravu najneskôr dňa 13.8.2019, teda v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania, preto odvolací súd vyhodnotil podané odvolanie ako podané včas.

7. Čo sa týka samotného obsahu napadnutého uznesenia súdu, súd prvej inštancie odmietol odpor žalovanej z dôvodu, že tento nebol vecne odôvodnený, teda v zmysle § 267 ods. 1,2 CSP. Odvolací súd uvádza, že žalovaná v odpore uviedla dôvody, pre ktoré neplnila a neplní povinnosť vrátiť žalobcovi neoprávnené použitú časť príspevku v celkovej výške 1686,51 Eur. Ako dôvody uviedla problémy s rozbehom podnikateľskej činnosti ako aj skutočnosť, že jej podnikateľská činnosť bola zameraná na poskytovanie poradenskej činnosti poľnohospodárom, u ktorých je spracovanie žiadosti na poskytnutie nenávratného finančného príspevku (ďalej len „NFP“) z fondov EU zdĺhavejšie ako tomu bolo v prípade projektov verejnej správy, s ktorými mala skúsenosti. Poukázala na to, že u samotných súkromných hospodárov sa proces prípravy žiadosti o NFP predlžuje o čas potrebný na tvorbu nápadu, kompletizácie, sledovania a zisťovania efektívnosti jednotlivých dopadov, výpočtov podrobných analýz a efektivity projektu, a zároveň podanie žiadosti je možné až po vyhlásení výzvy, schválení a doplnení podkladov ku žiadosti o NFP, pričom napriek vyššie uvedenému existuje riziko, že projekt nemusí byť schválený. Žalovaná uviedla, že po vykonaní trestu odňatia slobody plánuje v podnikateľskej činnosti pokračovať. Záverom poukázala aj na skutočnosť, že počas troch rokov jej podnikateľskej činnosti okrem prvej časti príspevku na rozvoj SZČO nečerpala žiadnu inú štátnu podporu na rozvoj podnikania, pričom podnikateľskú činnosť neprerušila. V podanom odpore žiadala dodatkom pozmeniť trvanie časového harmonogramu jej podnikateľského zámeru. Obsah podaného odporu nie je len faktickou námietkou

nesúhlasu s platobným rozkazom, ale aj uvedením skutkových okolností, ktoré podľa žalovanej by mali byť takými, ktoré spochybňujú žalobcom tvrdený nárok.

8. Vzhľadom na vyššie uvedené je nevyhnutné konštatovať, že žalovaná podaný odpor vecne odôvodnila, nakoľko svojimi tvrdeniami spochybňovala opodstatnenosť žalobcom uplatnenej pohľadávky, čo predstavuje podstatu vecného odôvodnenia odporu podľa § 267 ods. 1 CSP. Z obsahového hľadiska pritom postačovalo, ak z odôvodnenia odporu vyplýval odôvodnený nesúhlas účastníka konania s vydaným platobným rozkazom, resp. povinnosťou, ktorá mu bola platobným rozkazom uložená. V súvislosti s uvedeným záverom odvolacieho súdu je nevyhnutné konštatovať, že pre naplnenie podmienky vecného odôvodnenia odporu je irelevantné, či žalovanou uvádzané skutočnosti sú spôsobilé privodiť pre ňu priaznivejšie rozhodnutie. (R76/1999)

9. Z bodu 17 uznesenia Najvyššieho súdu SR 2Cdo/201/2016 z 26.9.2017 vyplýva, že „Z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku o náležitostiach odporu jednoznačne vyplývala len povinnosť odpor odôvodniť vo veci samej. Z obsahového hľadiska pritom postačovalo, ak z odôvodnenia odporu vyplýval iba nesúhlas účastníka konania s vydaným platobným rozkazom, resp. povinnosťou, ktorá mu bola platobným rozkazom uložená (viď rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo 124/98, 2Cdo 74/2016, aj Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 161/2009).“ Aj keď CSP v ust. § 267 ods. 1 doplnil náležitosti vecného zdôvodnenia odporu (oproti O.s.p.) odvolací súd je toho názoru, že aj aktuálna právna úprava umožňuje žalovanému uviesť akékoľvek tvrdenia (vecné alebo právne), spochybňujúce opodstatnenosť v platobnom rozkaze uloženej povinnosti zaplatiť žalobcovi ním uplatnenú pohľadávku. Z hľadiska posúdenia, či odpor je odôvodnený, nie je rozhodujúce ani to, či žalovanou tvrdené skutočnosti sú aj spôsobilé privodiť pre ňu priaznivejšie rozhodnutie.

10. Žalovaná v odpore spochybňovala žalobcom uplatnenú pohľadávku, preto nebolo nevyhnutné, aby v odpore taktiež reagovala na niektoré, či všetky skutočnosti, z ktorých žalobca vyvodzoval svoje právo. Žalovaná nemusela ani uviesť konkretizujúci dôvod ňou tvrdenej neopodstatnenosti záväzku, s ktorou skutočnosťou sa musí vysporiadať súd pri prejednaní veci v riadnom konaní. (obdobne bod 19 v uznesení Najvyššieho súdu SR 2Cdo/201/2016 z 26.9.2017, ako aj uznesenia Najvyššieho súdu SR 2Cdo 74/2016 z 30. marca 2017)

11. So zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd je toho názoru, že odpor žalovanej bol vecne odôvodnený, následkom čoho mal byť platobný rozkaz zrušený a súd prvej inštancie mal v spore ďalej konať a vec rozhodnúť, pričom samotnou relevanciou žalovanou uvádzaných skutočností sa mal zaoberať až v meritórnom rozhodnutí.

12. Vzhľadom na uvedené, nesprávnym právnym posúdením podaného odporu (hodnotením relevantnosti žalovanou uvádzaných dôvodov) sa dopustil procesného pochybenia, znemožňujúceho žalovanej uskutočniť jej procesné práva na vyhodnotenie jej procesnej obrany proti podanej žalobe, preto odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

14. Uvedené rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP, § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).